

Uit de praktijk van de kindertherapeut...

Natalija Grasso

www.integratieve-kindertherapie.info

Dat encopresis (broekpoepen) veelal een langdurig probleem is, waarbij kinderen en hun ouders een jarenlange zoektocht naar de juiste hulpverlening achter de rug hebben, heb ik al diverse malen ervaren in mijn praktijk. Logischerwijs raakt men moedeloos van het zoeken. Men geeft de hoop op een oplossing op, en daarmee eigenlijk ook het kind. Een goed voorbeeld hiervan is de 13-jarige Raul, die wordt aangemeld door zijn pleegouders.

Raul is rond zijn vijfde jaar weer onzindelijk geworden voor zijn ontlasting. In die periode scheiden zijn ouders en gaan hij en zijn broertje bij hun moeder wonen. Zij kan de opvoeding van haar kinderen niet aan en heeft last van depressies. Er is sprake van verwaarlozing en buitengewone stress binnen het gezin. Op 8-jarige leeftijd wordt Raul opgevangen door zijn pleegouders. Het broekpoepprobleem is dan al jaren aan de gang. Zijn pleegouders zoeken hulp bij hun huisarts, waarna ze worden doorverwezen naar een centrum voor jeugdhulpverlening. Daar is echter sprake van een lange wachtlijst.

Via internet komen de pleegouders in contact met mij. Naast integratieve kindertherapie werk ik in mijn praktijk volgens de multidisciplinaire methode i-TOF[®], speciaal gericht op kinderen met broekpoepproblemen. Omdat broekpoepen bijna altijd veroorzaakt wordt door ernstige verstopping (obstipatie), stuur ik Raul in eerste instantie via de huisarts naar een speciale poeppoli in hun omgeving.

Medisch onderzoek is noodzakelijk om eventuele lichamelijke oorzaken uit te sluiten. Daarbij is het belangrijk dat de verstopping opgelost wordt door laxantia of darmspoelingen, zodat het kind een eerlijke kans krijgt om aan zijn probleem te werken. Raul blijkt daadwerkelijk geobstipeerd te zijn en krijgt daarvoor laxantia voorgeschreven.

Humor kan helpen bij het bespreekbaar maken van broekpoepen

Hierna kan de werkelijke therapie van start gaan. Raul komt samen met zijn pleegouders naar de praktijk en maakt een sombere, gesloten indruk. Hij heeft weinig tot geen vrienden. Dagelijks heeft hij poepbroeken, ook op school. Raul heeft geen hobby's, behalve tv-kijken en computeren. Tijdens de eerste sessie besteed ik veel aandacht aan het bespreekbaar maken van het moeilijke onderwerp, waarvoor veel ouders en kinderen zich schamen. Humor kan hier echt bij helpen en de lucht wat klaren. Het is bovendien belangrijk dat Raul en zijn pleegouders weer goede moed krijgen. Dit probleem is op te lossen! Daarnaast geef ik psycho-educatie over encopresis en obstipatie. Wat gebeurt er allemaal in je lichaam? Wie heeft de regie? Zichtbaar opgelucht gaan de drie huiswaarts.

In nog twee sessies besteed ik aandacht aan het verantwoordelijkheidsgevoel van Raul. Door alle zorgen zijn de pleegouders te toegeeflijk geworden. Op zijn leeftijd kan Raul echter best zelf zijn poepbroeken uitwassen en opruimen. Ook bespreek ik met hem het belang van een regelmatig dagritme, waarbij op vaste tijden gegeten, geslapen en gepoept wordt.

Binnen een maand is het poepprobleem van Raul opgelost. Hij wordt opener en vrolijker en krijgt zichtbaar meer zelfvertrouwen doordat hij weer de baas is over zijn eigen lijf!

* i-TOF[®] is een gelicenseerde methodiek voor professionals om ondersteuning te bieden aan kinderen met poepproblemen en hun ouders. Uitgangspunt is het uniek zijn van het kind en de liefhebbende zorg van ouders.

